

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**НАУКА, ОСВІТА, ТЕХНОЛОГІЇ І СУСПІЛЬСТВО:
СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ**

**SCIENCE, EDUCATION, TECHNOLOGY AND SOCIETY:
GLOBAL TRENDS AND REGIONAL ASPECT**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 1
Part 1**

**11 січня 2023 р.
January 11, 2023**

**м. Рівне, Україна
Rivne, Ukraine**

Козубовська І. В., Булеза Б. Я. ПОКАРАННЯ В СИСТЕМІ ПРОФІЛАКТИКИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ НЕПОВНОЛІТНІХ	27
Милян Ж. І. ПИТАННЯ ІНКЛЮЗІЇ В БРИТАНСЬКІЙ ПОЧАТКОВІЙ ОСВІТІ	29
Кирста Н. Р. УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМИ ЗДО УКРАЇНИ В УМОВАХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	31
Левчук І. П. ЗАСТОСУВАННЯ ТРЕНІНГОВИХ МЕТОДИК У ВИКЛАДАННІ «ВСТУПУ ДО СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ».....	33
Лейко С. В. ВИКОРИСТАННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ.....	35
Макухіна С. В. РОЗВИТОК НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ..	37
Озарчук І. В. СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	38
Павлюк В. І. ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ДОШКІЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ.....	40
Риженко М. В., Анісенко О. В. ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	41
Свідунович Ю. К., Кофан І. М. ВПЛИВ ОСВІТНІХ ВЕБ-КВЕСТІВ НА РОЗВИТОК НА РОЗВИТОК ІНТЕРЕСУ ДО БІОЛОГІЇ У ШКОЛЯРІВ.....	43
Ниженник Т. О., Городнича С. В. МОЖЛИВОСТІ СУЧАСНОГО МЕДІАПРОСТОРУ У ФОРМУВАННІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ....	45
Ревенко Г. О., Литвин К. Ю. ДОСВІД ДИСТАНЦІЙНОГО ВИКЛАДАННЯ НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІК	47
Сорочан М. П. ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-ТЕХНОЛОГІЇ У КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	49

УДК 378

Макухіна С. В.

старший викладач,

Херсонський державний аграрно-економічний університет

РОЗВИТОК НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Одним із важливих складників успішної діяльності ЗВО України є їх наукова та інноваційна робота. Саме вона визначає обличчя сучасного вищого навчального закладу як потужного центру наукових шкіл та традицій, які покликані забезпечувати інноваційний розвиток суспільства.

У сучасних соціально-економічних умовах професійна діяльність викладача ґрунтується на певних факторах (соціальні цінності та норми, прийняті у викладацькій спільноті, роль викладача в суспільстві тощо) та нових суспільних умовах (глобалізація та комерціалізація освіти, зміна соціального статусу викладача та престижу професії та ін.) [1, с. 32]. Практика вищої школи освіти показує, що професійна діяльність викладача здійснюється у таких аспектах, як навчальна, наукова та інноваційна, організаційно-виховна і навчально-методична діяльність. Крім того, сучасні тенденції розвитку вищої школи та кваліфікаційні вимоги до викладача ЗВО говорять про висування на передній план науково-інноваційної діяльності та постійну необхідність розвитку наукового потенціалу викладача. Важливим показником, який свідчить про стан наукового потенціалу ЗВО, є якісний склад НПП, а саме частка працівників, які мають науковий ступінь, у загальній кількості штатних працівників; частка працівників науково-дослідної частини, інституту, сектору, відділу ВНЗ у загальній кількості штатних працівників; кількість дисертацій, які захищено у ВНЗ, щодо кількості штатних працівників. Слід відмітити, що показником результативності діяльності наукового потенціалу є передусім публікаційна активність НПП [2, с. 158].

Основними структурними компонентами науково-інноваційного потенціалу викладача вузу є: ціннісні орієнтації, науково-інноваційні знання, особистісні якості та професійні здібності викладача [3, с. 128].

Ціннісні орієнтації викладача забезпечують лінію, яка визначає його професійну діяльність, врівноважуючи вчинки та поведінку. Вибір професійних цілей, планів і перспектив професійного розвитку викладач здійснює на підставі пізнання навколишніх обставин та природно своїх можливостей.

Науково-інноваційні знання. Знання є наслідком певної діяльності. У науково-інноваційній діяльності викладача часто виникають нестандартні, творчі ситуації вирішення педагогічних проблем, тому отримані раніше знання потребують постійного оновлення. Це означає, що викладачеві недостатньо знань у площині дисципліни, що безпосередньо викладається, йому необхідні знання щодо здійснення наукової та інноваційної, організаційно-виховної і навчально-методичної видів діяльності.

Особистісні якості – це один із факторів, що впливає на виконання викладачем науково-інноваційної діяльності. Особистісні якості виражаються в наявності природжених здібностей до викладацької діяльності, рівні розвитку соціального інтелекту і умінні сформувати свій авторитет в студентському і викладацькому середовищі.

Дослідження психологів свідчать, що будь яка професійна діяльність вимагає від особистості не тільки знання своєї справи, але й розвитку відповідних здібностей. Так, головним показником, що дозволяє судити про здібності, деякі вчені називають легкість засвоєння нової діяльності та перенесення вироблених індивідом способів сприйняття та дії з однієї діяльності на іншу. Важливим є визначення вимог до діяльності, що сприяє розвитку здібностей. Умовно можна вважати, що науково-інноваційна діяльність викладача вишу задовольняє наступним вимогам: характеризується творчою складовою та носить оптимально важкий характер.

Отже, будь-яка професія, володіючи специфічними особливостями, пред'являє до людини особливі вимоги. Чим складніша структура професійної діяльності, тим більш значуща для суспільства її мета і результат, чим різноманітніше професійні завдання, тим вище вимоги до професіонала. Коло цих вимог не може обмежуватися тільки знаннями, вміннями і навичками, воно неминуче розширюється в сферу особистісних характеристик.

Список літератури

1. Висиленко О. І. Інноваційний погляд формування професійних якостей. *Професійна освіта*. 2020. № 4. С. 32 – 39.
2. Ясницька Н. І. Аналіз наукової діяльності ВНЗ України – проблеми та перспективи. *Ефективність державного управління*. 2014. Вип. 41. С. 157 – 164.
3. Татомир І. Науково-дослідна та інноваційна діяльність як успішні складові розвитку ВНЗ. *Галицький економічний вісник*. 2013. № 1. С. 125 – 130.

УДК 378.147

Озарчук І. В.

асистент кафедри іноземних мов
Національний університет водного господарства
та природокористування

СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

У сучасних дослідженнях іншомовну комунікативну компетентність тлумачать як необхідний людині рівень сформованості досвіду міжособистісної взаємодії, щоб успішно функціонувати в суспільстві з огляду на власні здібності й соціальний статус [1, с. 13]. Особливу значущість ця проблема має у процесі іншомовної комунікації в умовах глобалізації суспільства. Процес інтеграції української освіти в європейський освітній простір підвищує важливість вивчення іноземної мови не тільки як академічної дисципліни, але і як засобу оволодіння вузькогалузевою спеціалізацією, що здавалося б, повинно повною мірою узгоджуватися зі стандартами Болонського процесу та лінгводидактичною політикою, визначеною Рекомендаціями Комітету Ради Європи з питань освіти.

Теоретичний аналіз проблеми дослідження дозволяє стверджувати, що іншомовна комунікація можлива за умови володіння суб'єктами іншомовного спілкування мовою як засобом комунікації. Рівень ефективності комунікативного процесу зумовлений рівнем сформованості іншомовної комунікативної компетентності суб'єктів. Компетентність – це стійка готовність і здатність людини до якої-небудь діяльності «зі знанням справи». У нашому випадку такою діяльністю